

[Madsen-Mygdal.]

til at tage fat paa den Opgave, som er enhver parlamentarisk Regerings Opgave, at skabe et Samarbejde mellem Partierne og mellem de to Ting, som er lovgivende her i Landet.

Den højtærede Statsminister har misforstaaet, hvad der er sagt, naar han udtalte, at jeg skulde have fordømt, at Vælgerne spørges, og Ministeren udtalte, at vi kunde have afværget dette Valg, for vi kunde have gaaet ind paa, hvad Regeringen forlangte. Ja, det skulde man egentlig ogsaa tro, men jeg er ikke sikker paa det; for da Ministeren en Morgenstund vaagnede og var bange for, at vi skulde kunne gaa ind paa det med Valutaforslaget, skulde der straks sættes noget nyt op, og jeg er ikke sikker paa, at der ikke var kommet et Ultimatum mere til Landstinget, hvis vi var gaaet ind paa det. Men det er jo muligt, at hvis vi var gaaet ind paa det, som foreligger til Afstemning, kunde vi have undgaaet Valg. Men vi ønsker virkelig ikke at undgaa Valg.

Den højtærede Statsminister sagde, at vi kunde jo betale Prisen for at undgaa det. Men vi ønsker ikke at betale nogen som helst Pris for at beholde denne Regering. Vi sætter ikke særlig Pris paa denne Regering, mener ikke, at den er nogen Pris værd, og ønsker ikke at betale Prisen, og jeg tror, det vilde være en Lykke for Landet, om det blev befriet for denne Regering.

Den højtærede Statsminister fremkom jo med den Paastand, som jeg forstaaar skal anvendes ude i Valgagationen, at vi fra Venstre har krævet Landstingsflertalsdiktatur. Det er et Slagord, der maaske kan anvendes og vil blive anvendt. Men den højtærede Statsminister var saa højt oppe ved denne Generalprøve, at han indførte Ordet „Valgløgn“ i Debatten. Jeg beder den højtærede Formand undskyldte, det var ikke mig; men den højtærede Statsminister, der indførte det, og jeg skal ikke anvende Udtrykket her igen, men jeg vil dog sige, at den højtærede Minister faar vanskeligt ved at forklare Vælgerne, at det er os, som kræver Landstingsflertalsdiktatur gennemført, fordi vi kræver dette enkle og simple, at Rigsdagen skal have Indflydelse paa, hvad der hidtil har været og i Øjeblikket er et Lovgivningsarbejde, et Lovgivningsanliggende, der er det mest vigtige og betydningsfulde for hele Erhvervslevet. At Rigsdagen ikke skulde fraskrive sig dette, har intet som helst med Landstingsdiktatur at gøre.

Men Indholdet af det Lovforslag, der er givet os som et Ultimatum, er, at hele Rigsdagen, baade Folketing og Landsting, fraskriver sig i halvandet Aar Magten til den Mand, der er Handelsminister. Det er muligt, at det ikke bliver den nuværende Handelsminister; det kan blive en anden Mand, men han skulde have hele Magten paa dette Omraade, og Rigsdagen skulde have lagt det i hans Haand. Hvis man ikke vil kalde det handelsministerielt Diktatur, kunde det maaske være rimeligt at kalde det Fagforeningsdiktatur. Det er i hvert Tilfælde at flytte Magten paa dette Omraade, Indflydelsen paa dette Omraade, Afgørelsen paa dette Omraade, fra den valgte Folkerepræsentation til et Sted, der ligger udenfor.

Den højtærede Statsminister var dernæst meget misfornøjet med, at vi i Venstre og det konservative Folkeparti havde nægtet Dækning for det Underskud, som var opstaaet i indeværende Finansaar, og Ministeren fremhævede, at vi havde lovet det, og dette Løfte havde vi brudt. Jeg vil bede den højtærede Statsminister læse den Erklæring, som blev afgivet i Forbindelse med Kriselovsbetænkningen i Sommer, og se de Betingelser, der er knyttet dertil, og saa vil jeg sige til den højtærede Statsminister, at naar de Betingelser er opfyldt, kan vi tale om Sagerne. Men naar de Betingelser ikke er opfyldt, er der heller ikke noget Løfte, som vi har brudt.

Jeg maa i øvrigt mene, at det mindste Maal, man kan forlange med Hensyn til Besparelser i de offentlige Budgetter, er, at de Underskud, der opstaaer, i hvert Tilfælde kan dækkes ad den Vej, saaledes at Skattebyrderne ikke forøges i en Tid, hvor de i Forvejen er alt for tunge, tynger Erhvervslevet ned, lammer det og bl. a. ogsaa skaber den Arbejdsløshed, som er Tidens Ulykke.

Nu skal det hedde sig, at Ministeriet og Regeringspartierne gaar ud i Kamp mod Landstinget. Det bliver nu ogsaa vanskeligt at forklare Vælgerne, hvorledes det kan blive en Kamp mod Landstinget. For nylig har man jo haft et Landstingsvalg, hvor Regeringen var ude for at erobre Flertallet i Landstinget; men det gik ikke netop saadan, det gik mere til den anden Side. (Modsigelse). Ja, hvis Regeringen er tilfreds, kan vi ogsaa være det. Regeringen havde en Mulighed, hvis den vilde i Kamp med Landstinget for at erobre Flertallet der. Det var den Mulighed, som Forfatningen angiver, men denne